

## [Finansministeren.]

er baseret på, hvad man tidligere har vedtaget af love og andre foranstaltninger; men det må vi jo som sagt vende tilbage til i forbindelse med behandlingen af finanslovsforslaget.

Den opgave, vi har stået over for, og som jeg har stået over for som finansminister, når vi skulle komme med denne udskrivningsskala på nuværende tidspunkt — i øvrigt også, hvis man skulle komme med den senere — er jo, at vi skal gennemføre en skattereform, samtidig med at vi skal skaffe dækning for en stigning på statsbudgettet på reelt 3 milliarder kr., og det er vanskeligt; det var det, jeg sagde ved fremsættelsen af forslaget til udskrivningslov.

Under forhandlingen her i dag siger man på den ene side, at man egentlig ikke kan tage stilling til dette, før finanslovsforslaget er der, og på den anden side bruger man hele sin tid til en diskussion om selve den forestående skattestigning, som jo er nødvendig for at dække udgiftsstigningen. Man bruger langt mindre tid til at drøfte selve skattereformen, som skulle være det væsentlige, når man nu har forlangt, at jeg skal komme med udskrivningslovsforslaget på nuværende tidspunkt. Hvis vi havde behandlet det normalt, var jeg jo kommet med det i forbindelse med finanslovsforslaget. Nu har man forlangt, at jeg skulle komme med det tidligere, og det har jeg gjort, men så synes jeg også, jeg kunne have grund til at forvente, at vi her fik en saglig debat om selve skattereformen og ikke en finanslovdebat og en udskrivningslovdebat på det grundlag.

Alle ved jo, at der er denne stigning; derfor er det da også helt naturligt, at skatterne vil stige, og det har jeg da aldrig nogen sinde forsøgt at benægte. Jeg kan også i dag henvise til, hvad jeg sagde i foråret, da vi drøftede disse problemer og hr. Poul Møller ville have en erklæring af mig om, hvorvidt 90 pct. skalaen skulle være den, der skulle gælde for 1968-69. Dertil sagde jeg meget klart nej. Det tror jeg ikke man kan benægte.

Det er vel også helt klart, at jeg i udvalget, hver gang disse spørgsmål har været fremme, har sagt: vi kan ikke tage stilling til udskrivningsskalaen for 1968-69, før vi ved, hvad

der er udgiftsgrundlaget — selvfølgelig også indtægtsgrundlaget — men først og fremmest, hvad der er udgiftsgrundlaget. Det har jeg sagt, hver gang vi har diskuteret det, og jeg har sagt det adskillige gange her. Så skulle det jo ikke være nødvendigt, kan man sige, nu at stå og sige det igen; men det er det altså desværre; det viser diskussionen her i dag.

Det, man i virkeligheden drøfter, er: er skattestigningen nødvendig, eller er den ikke nødvendig? Det, jeg gerne ville have drøftet, er spørgsmålet om selve skattereformen. Når jeg siger dette i dag, er det af følgende grund: når vi fra finansministeriets side har stillet beregningerne op på den måde, vi har, er det, fordi vi ville give folketingset et materiale, så man blev fri for en diskussion om den del af skattestigningen, der hænger sammen med, at vi skal skaffe 3 milliarder kr. mere på statsbudgettet — den diskussion kan vi få senere — og for at få en diskussion om: hvad betyder disse skatteskalaer i sammenligning med de skatteskalaer, der gælder nu? Det må da være en pædagogisk rigtig måde at lægge det op på. Og det kan da kun afgøres, hvis man har det samme skatteår som grundlag for sammenligningen.

Man kan da ikke bedømme en skattereform ud fra et skatteniveau, der er lagt på grundlag af helt andre udgifter end dem, vi skal have i 1968-69; så blander man nemlig udgiftsdækningen sammen med skattereformen. Derfor er den foreliggende skala ikke noget forsøg på fra min side eller fra finansministeriets side at forvirre ved at lægge et materiale frem, som man ikke kan gennemskue. Jeg kan kun beklage, at et stort dagblad som Berlingske Tidende har begået en brøler som den, man begik den første dag, da man jo fortalte læserne, at nu ville man få så og så store skattenedsættelser i forhold til, hvad man betalte nu. Det var der jo ingen andre blade der gjorde. Jeg kunne godt have lyst til ganske kort at læse op, hvad f. eks. venstres pressebureau har sendt ud — det går jeg da ud fra det har, for det var en ledende artikel, der fandtes i en masse venstreblade. Man siger her ganske klart den 26. oktober:

„Finansministeren foretrækker at drage sammenligning mellem, hvad man efter